

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M., M. zastúpeného JUDr. Š. advokátom so sídlom S.** proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 422/2006 - 65 zo dňa 10. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 422/2006 - 65 zo dňa 10. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVZ-57-8/2006 zo dňa 11. mája 2006. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu prieskumnej komisie Ministerstva obrany SR (ďalej len „komisia“) č. p. ÚVN-12-10/2006 zo dňa 10.3.2006 a potvrdil prvostupňové rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany, ktorým komisia po prieskumnom konaní so žalobcom ako profesionálnym vojakom, rozhodla o jeho nespôsobilosti vykonávať profesionálnu vojenskú službu.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že žalobou bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného, vydanie ktorého záviselo výlučne od posúdenia zdravotného stavu osoby žalobcu, pričom toto rozhodnutie samé o sebe neznamená právnu prekážku výkonu jeho povolania. To znamená, že ním nemohli byť založené, zmenené alebo zrušené oprávnenia alebo povinnosti fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti osoby žalobcu priamo dotknuté, ale je len

podkladom pre také rozhodnutie. S poukazom na § 250j ods. 3 OSP krajský súd preto konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že Krajský súd v Bratislave nezistil presne a úplne skutkový stav veci, najmä to, že rozhodnutia správneho orgánu sú právnou prekážkou výkonu povolania (zamestnania). Ďalej namietal, že krajský súd nepreskúmal postup rozhodnutia žalovaného, ako aj, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej poukázal na to, že krajský súd považoval rozhodnutia lekárskej správy žalovaného za nespochybniteľné a nepreskúmateľné a ani sa nezaoberal ďalšími dôkazmi. Napokon poukázal na to, že krajský súd porušil zákon najmä preto, že sa stotožnil so žalovaným, t. j. akceptoval postup a rozhodnutia žalovaného vydaním v tzv. v prieskumnom konaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa § 248 písm. b/ OSP sudy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak sami o sebe neznamenajú právnou prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, alebo smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že prieskumné konanie sa v nadväznosti na napadnuté rozhodnutie v prvom stupni ukončil rozhodnutím prieskumnej komisie Ministerstva obrany SR č. ÚVN-12/10/2006 zo dňa

10.3.2006, ktoré určilo, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať štátnu službu. V rozhodnutí sa správny orgán vysporiadal s námietkami žalobcu, pričom sa rozhodnutie opieralo o odborné lekárske a príslušné znalecké posudky o zdravotnom stave žalobcu, dôsledkom ktorých dospel ku kvalifikácii jeho zdravotného stavu tak, ako to vyriekol prvostupňový správny orgán vo výroku o nespôsobilosti výkonu vojenskej služby. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal. O odvolaní rozhodol odborný orgán žalovaného tak, že odvolanie proti rozhodnutiu žalobcu bolo zamietnuté a potvrdené bolo prvostupňové rozhodnutie prieskumnej komisie.

Uvedené správne rozhodnutia obsahujú právny záver z posudzovania zdravotného stavu žalobcu, ktorý môže byť podkladom pre rozhodovanie príslušných vojenských správnych orgánov o ďalšom trvaní služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, vydanie ktorého záviselo výlučne od posúdenia zdravotného stavu osoby žalobcu, pričom toto rozhodnutie samé o sebe neznamená právnu prekážku jeho povolania. To znamená, že ním nemohli byť založené, zmenené alebo zrušené oprávnenia alebo povinnosti fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, resp. nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti osoby žalobcu priamo dotknuté tak, ako je to uvedené v ustanovení § 244 ods. 3 OSP. Uvedené rozhodnutie mohlo byť len podkladom pre rozhodovanie príslušných vojenských správnych orgánov o ďalšom trvaní služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa zákona č. 346/2005 Z. z., v ktorom súd s poukazom na § 245 ods. 1 OSP posúdi i zákonnosť tohto predmetného rozhodnutia.

Nepochybil preto krajský súd, keď s poukazom na § 250d ods. 3 uznesením zastavil konanie, keďže žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemohlo byť predmetom preskúmania súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP) súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho

konania a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. novembra 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth